

FCI – Standard nr 330 / 15. 06. 2005 / GB

IIRI PUNA-VALGE SETTER

(IRISH RED & WHITE SETTER)

PÄRITOLU: Iirimaa.

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE

AEG:

19.04.2005.

KASUTUS: Enamasti tunnustatud kaaslane ja sõbrana nii kodus kui põllul. Iiri puna-valge setter on aretatud eelkõige põllujahi tõuks. Allpool esitatud standard on koostatud just seda kasutusotstarvet silmas pidades ning kohtunikel tuleb neile esitatud koerte hindamisel lähtuda just kasutuskõlblikkusest jahitööks.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 7
Seisukoerad

Alarühm 2.2
Briti ja Iiri seisukoerad; Setter.

Töökatssetega.

LÜHIKENE AJALOO LINE ÜLEVAADE :

liri setter on välja kujunenud arvatavasti umbes 17. sajandi lõpuks. Väljaspool lirimaa piire ei ole eriti teada, et eksisteerib kaks iseseisvat iiri setteritüüpi, kusjuures neist kahest tõust on kindlalt vanem puna-valge setter, kellest omakorda aretati ühevärviline punane setter. Kui iiri settereid hakati esitama näitustel, mis jäi 19. sajandi keskpaika, pöörati erilist tähelepanu just puhtale ja korrektsele värvusele. 19. sajandi lõpuks jättis punane setter puna-valge juba varju ning nende arvukus vähenes niipalju, et sattus ohtu tõu säilimine üldse. Pärast 1920ndaid hakati tõsiselt tegelema selle tõu taastamisega. Aastaks 1944 oli tõug juba niivõrd tugevalt kinnistunud, et leiti võimalik olevat iseseisva tõuklubi loomine, ning tänapäeval on lirimaa näitustel ning jahikatsetel osalevate koerte hulk juba märkimisväärne. Praegune liri Puna-valgete Setterite Jahi- ja Näituseühingute Klubi (*The Club the Irish Red & White Setter Field & Show Society*) on asutatud aastal 1981 ning tänu selle poolt antud juhistele on iiri puna-valge setter saanud tugeva tunnustuse nii rahvuslikul kui ka rahvusvahelisel tasandil. liri puna-valge setter konkureerib edukalt jahikatsetel võrdsena teiste seisukoeratõugudega ja on andnud suurel hulgal nii jahikui välimikutšempione.

ÜLDMULJE :

Tugev, hästi tasakaalustatud ja proportsionaalse kehaehitusega, ilma kalduvusega mingisuguselegi nõrkusele; pigem atleetlik kui jõuline. liri puna-valge setter on tõuna aretatud eelkõige tööks põldudel ning koera hindamisel tuleb lähtuda tema sobivusest jahikasutuseks.

KÄITUMINE / ISELOOM :

Aristokraatlik, innukas ja intelligentne. Temas avalduvad heatahtlikkus ja avatud suhtlemine, sisemiselt on ta aga märkimisväärselt meelekindel, südi ja heatujuline. Puna-

valge setter on hästi sõbralik, usaldusväärne ning kergesti õpetatav jahikoer.

PEA :

Kerega proportsionaalse laiusega.

PEAPIIRKOND :

Kolju : Kumerdunud kuid ilma silmatorkava kuklakühmuta, nagu see on iiri punasel setteril.

Üleminek laubalt koonule : Hea laubalõige.

NÄOPIIRKOND :

Koon : Kuiv ja ristküliku kujuline.

Lõuad : Lõualuud on kas ühesuguse või peaaegu ühesuguse pikkusega.

Hambad : Korrapärane hammastik; ideaalis kääritaoline hambumus; lubatud on ka otsehambumus.

Silmad : Tumedad pähkelpruunid või tumepruunid; ovaalsed, veidi esiletungivad kuid ilma nähtava kolmanda silmalauta.

Kõrvad : Asetsevad silmade kõrgusel ja hästi taga, liibuvad tihedalt pea külgedele.

KAEL :

Mõõduka pikkusega, hästi lihaseline, kuid mitte liiga jäme, veidi kaarduv, ilma mingisugusegi kalduvuseta lõualoti moodustumisele.

KERE :

Tugev ja lihaseline.

Selg : Peab olema tugev ja hästi lihaseline.

Rindkere : Sügav, hästi kumerate roietega.

SABA :

Mõõduka pikkusega, mitte allapoole kanda ulatuv, tüveosas jäme. Saba aheneb tipu suunas; ei keerdu

rõngasse ega pöördu küljele, hoidub seljajoone kõrgusele või sellest veidi allapoole.

JÄSEMED :

Hästi lihaselised ja soonilised; tugevate luudega.

ESIJÄSEMED :

Õlad : Tahasuunas hästi kaldus.

Küünarnukid : Vabalt liikuvad, mitte sisse- ega väljapoole pööratud.

Esijalad : Sirged ja soonilised, tugevate luudega.

Kämlad : Tugevad.

TAGAJÄSEMED :

Laia asetusega ja tugevad; tagajalad on puusadest kandadeni pikad ja lihaselised.

Põlved : Hästi arenenud.

Kannad : Hästi madala asutusega, mitte sisse- ega väljapoole pööratud. Kandadest maani on mõõduka pikkusega ja tugevad põiad.

KÄPAD :

Kompaktsed ja rikkaliku karvaga varvaste vahel.

LIIKUMINE :

Liikumine on pikaulatusliku, elava, nõtke ja tõhusa traavina. Peahoiak on väärikalt kõrge, tagajalgade liikumine on sujuv ja jõulise tagatõukega. Esijalad liiguvad pika ja maadligi sammuga. Nii eest- kui tagantvaates liiguvad eesjalad ja tagajalad alates kannaliigestest maapinna suhtes täiesti püstiselt, ilma pendelduseta, tippimiseta või esi- või tagajalgade ristisammuta.

KARVKATE:

KARV :

Pikk, siidine ja peen karv moodustab karvanarmastuse nii esi- kui tagajalgade tagaosas ning kõrvalehe välispinnal, nagu ka mõõduka kardina ulatudes kubemest rinnale ja kaela alla. Kogu ehisnarmastuse karv on sirge, sile ning lokkideta, lubatud on vaid kerge lainelisus. Saba peab olema tugeva karvanarmastusega. Ülejäänud kehaosades peab karv olema lühike, sile ja lokkideta.

VÄRVUS :

Põhivärv on valge sellel paiknevate läbinisti punaste laikudega (selgepiiriliste punaste saarekestena), kusjuures mõlemad värvid peavad olema maksimaalselt intensiivsed ja kirkad; lubatud on täpilisus, mitte kimmel-tähnilisus (*roaning*) näo-osas ja käppadel, esijalgadel maksimaalselt kuni küünarnukkideni ja tagajalgadel kuni kandadeni. Kimmel-tähnilisus, täpilisus või kirjud laigud teistes kehaosades on lubamatud.

SUURUS JA KEHAKAAL :

Lubatav turjakõrgus :

Isastel : 24,5 - 26 tolli (62 - 66 cm).

Emastel : 22,5 - 24 tolli (57 - 61 cm).

VEAD :

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodud punktidest tuleb lugeda vigadeks, mille aste hindamisel sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest.

RASKED VEAD :

- Nii isastel kui emastel igasugused kõrvalekalded standardiga ettenähtud suurusel.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD :

- Agressiivsus või ilmne argus.
- Isastel nähtavalt normaalselt arenenud kahe munandi puudumine.
- Kuigi täpilisus, mitte kimmel-tähnilisus, on lubatud näo piirkonnas, käppadel ja esijalgade allosas kuni küünarnukkideni ja tagajalgade allosas kuni kandadeni, on **silmatorkavalt märgatav ja ülemäärane** tähnilisus, täpilisus või kirjud laigud muudes kehaosades diskvalifitseerivateks vigadeks.

Diskvalifitseerida tuleb kõik ilmsete füüsiliste arenguhäirete või käitumishälvetega koerad.

Märkus. Isastel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Maret Kärdi tõlge

inglisekeelsest originaalist, detsember 2005

heaks kiidetud EKL juhatuses_16.02.2006 protokoll nr 2